

Rytmik FORUM

Svenska Rytmikpedagogförbundet Dalcroze medlemstidning Nr 4-2007 Årgång 25

SRD

Svenska Rytmikpedagogförbundet Dalcroze

Ett nytt år med nya förhoppningar.

Det som är härligt att vara rytmiklärare den här tiden på året är att jag kan frossa i alla julsånger. Tomtar, pepparkaksgubbar och strålande stjärnor – högar av noter ligger på mitt piano. Noter som sedan blir till musik med barnaröster och det ivriga lärarbandet på skolan där jag arbetar.

Ändå slår jag en kullerbytta rakt in i julen, jag som sjungit julsånger sedan vecka 45 har nått och jämt hunnit fixa till adventsstjärnorna till mitt eget hus. Min dotter påpekade lite förstrött att det är betydligt mer julpyntat på hennes dagis. Så är det - men samtidigt kan hon alla verserna på Tipp, tapp, Lucia sången och pepparkaksparaden. Vi har julpyntat hennes insida istället.

Jullovet, en tid för vila, eftertanke och uppladdning inför det nya.

Som lärare har jag två år att förhålla mig till. Dels har jag läsåret och sedan har jag kalenderåret. Det är smidigt och praktiskt på alla sätt för det ger mig en möjlighet att utvärdera och omvärdera mina mål och pågående projekt.

Vi har lyckats bra med målet att utkomma med fyra nummer av tidningen i år. Dock är det lite med andan i halsen som detta nummer skickas under årets sista skälvande vecka. Ett nytt spännande projekt inför nästa år är att vår redaktion har utökats med fler medlemmar. När det ideella arbete delas av fler personer kommer blir det förhoppningsvis mindre stress och fler goda idéer som får vår förbundstidning att bli ännu bättre.

Vi har några rytmiklärare som påbörjar sitt sista riktiga jullov nu. Om några veckor startar en ny fas i deras liv. Fyra och ett halvt års studier skall nu möta en yrkesverklighet. Jag vet att flera av dem känner sig lite nervösa men att de också är förväntansfulla in för sitt nya år – sitt nya liv. På förbundets vägnar vill jag gratulera dem alla och önska dem all lycka med sitt yrkesval.

Jag vill passa på att önska er alla en god tid för eftertanke och reflektion så att vi inte slår kullerbyttor in i det nya året.

Gott nytt år!

Rytmikforum ges ut av Svenska Rytmikpedagogförbundet Dalcroze
Ansvarig Utgivare: Camilla Gölstam, ordförande i SRD
Redaktion: Karin Jehrlander, Lotta Bergil
Tryck: E-print

Skicka insändare artiklar, bilder och synpunkter via e-post till
redaktion@rytmikforum.se. Material på diskett eller på papper till
Karin Jehrlander, Rapsodivägen 136, 14241 Skogås
Hemsida: www.rytmikforum.se, Webmaster -

Omslagsbild:

***KMH-studenter undersöker vindens
rörelser på Hemse, Gotland, 2005.***

Foto : Bengt Carling

ISSN 0280 - 6169

I detta nummer

Ordförande har ordet	2
Kallelse till årsmöte	3
En intervju med Kerstin Lindgren	4
Intervju med nyutexaminerade	8
Säg är det konstigt att man längtar bort nå'n gång?	12

Kallelse till årsmöte

Härmed kallas alla medlemmar i Svenska Rytmikpedagogförbundet Dalcroze till årsmöte, söndagen den 10:e februari, kl. 11:30 i S:t Sigfrids folkhögskola Växjö

Årsmöteskurs

9-10/2 2008 är du välkommen till S:t Sigfrids folkhögskola, Växjö. Det blir en inspirationshelg fylld av workshops, diskussioner, god mat och inspiration.

Vi inleder på lördagen kl. 13.00, därefter följer ett antal workshops, varpå kvällen avslutas med supé. Söndagen inleds med ett sista pass, varpå Rytmikförbundet håller årsmöte.

Tre rytmikpedagoger är i nuläget bokade:

Workshop i rörelse och utforskande av kroppens möjligheter utifrån rytmik och modern dans

Anna Väililä-Leis – Rytmikpedagog, utbildad på Musikhögskolan i Malmö. Har studerat modern dans på Laban Center i London. Anna är för närvarande mammaledig, men är annars verksam på dansakademin Öresund och Musikhögskolan i Malmö.

Workshop i udda taktarter. Från rytm, rörelse och improvisation till klingande musik.

Sara Wåhlin – Rytmikpedagog utbildad på Musikhögskolan i Malmö. Är verksam i Växjö på S:t Sigfrids folkhögskola som musiklinjeföreståndare och pedagog i rytmik, scenisk beredskap, teater och kör.

Workshop i rörelse, improvisation och rytm utifrån afrokubansk musik.

Johanna Österling-Brunström – Rytmikpedagog utbildad på Musikhögskolan i Malmö. Arbetar på Musikhögskolan i Örebro samt frilansar.

Prisexempel:

Lördagens kaffe och supé, 176:-

Frukosten på söndagen 50:-

Logi i enkelrum, 341:-

Logi i dubbelrum 282:-

Enkelrum på vinden 228:-

Antalet rum på skolan är begränsat. Du kan också vända dig till Evedals Vårdshus.

Anmälan görs till kursen via e-post:

administration@sigfrid.se

eller till

S:t Sigfrids Folkhögskola

352 63 Kronoberg

Skriv namn, adress, telefon, personnummer och faktureringsadress och ev. specialkost i anmälan.

Sista anmälningsdag är 1/2-08.

Kursavgiften, 150:- betalar du vid ankomst.

Upplysningar.

Sara Wåhlin 0470-724083

Varmt Välkomna

Jag funderar under tiden jag går- En intervju med Kerstin Lindgren

”.... jag har alltid varit intresserad av dansens olika uttryck i olika rum, inomhus/utomhus, olika platser laddning och påverkan på dansen i alla årstider och väderlekar. Under ett års tid utförde Anne Külper o jag samma dans, i samma rum, invid en stor stensulptur vid Moderna Museet, just för att uppleva denna förvandling av platsen och dansen. En gång i månaden, samma tid varje gång och till solens nedgång...

Mitt samarbete med andra koreografer, musiker, dansare, bildkonstnärer och skulptörer har berikat och inspirerat mitt skapande enormt mycket – parallellt med undervisningen i rörelse/rytmik som har befruktat mitt eget arbete hela tiden.

Jag har varit lyckligt lottad som kunnat arbeta med kroppen som kunskapskälla och bearbeta det jag brinner för och ständigt är nyfiken på. Efter alla år inom ett fantastiskt yrkesliv upphör inte lusten, fascinationen och möjligheten att fortfarande dansa.....sin egen ålder, sin egen tid, sitt eget ”nu”, med livserfarenheten som ett betydelsefullt och naturligt grundackord.

”Vi krattar oss lyckliga”,
Notre Dame, Rosendal, 2007. Foto : Cecilia Hendefelt

Dessa inledande rader mailade mig Kerstin Lindgren tillsammans med några foton. Flertalet av bilderna vi väljer bland är mer eller mindre nytagna och visar en människa som skriver, komponerar, spelar, dansar, un-

dervisar, koreograferar, målar, installerar... Skaparkraften har inte gått i pension, tvärtom utvidgas den med åren och förnyas i sina uttryck, samtidigt som de många olika delarna i Kerstins fall, smälter samman i mångfasetterade allkonstverk.

Vilket är trösterikt att höra för mig som ibland hamnar på mångsidighetens baksida och upplever mig som splittrad och frustrerad, dragen mellan olika förmågor och oförmögen att gå så djupt som jag önskar med var och en av dem. För kanske är det så att helheten är större än delarna och att de med tiden och erfarenheten integreras alltmer.

Mitt stora intresse och devis:

**Intonationen som möjlighet
Resonansen som bekräftelse**

Kurt Lindgren

Rum och mellanrum

En rytmikpedagogs förmågor skiftar med individen. Kerstin jämför oss med författare, musiker och konstnärer som var och en finner sin karaktär och sitt personliga sätt att uttrycka sig. På samma sätt varierar rytmiken med utövaren.

Att kunna vandra emellan sina förmågor/rum och samtidigt vara i rummet som bildas emellan dem... Kerstin liknar rytmiken vid ett hav där vattnet flödar emellan öarna och följaktligen blir då jag en seglare som kan angöra olika inspirations- och kunskapsöar efter behov och behag.

Kerstin jämför oss också med Renässansmänniskan. ”Man har litteraturen, musiken, kroppen, rörelsen, dansen och filosofin också – tänkandet, varandet, kännandet. Att ta in de här rummen för det är verkligen rum som man rör sig i, och så kan man använda alla eller renodla ett enda, men bära de andra i sig ändå. /.../ Det vore inskränkt att tänka på det som bara rytmik, det är ett sätt att leva, en existentiell kunskap som leder in både på det mentala och det fysiska, på helheten... att frigöra människan i kroppen.”

Att gå igenom rum

Rummen återkommer snart och i mer bokstavlig bemärkelse. ”Jag går här och sen runt och ut där – jag går igenom rummet. Jag tycker mycket om att gå igenom rum, att komma från en plats, gå igenom och ut ur.”

Samma sak med gången som aldrig lämnar samtalet och som med åren fyllts av nya innebörder och vuxit i vikt. Kerstin undervisar t ex i Ta’i Chi som har som grundelement att gå och hennes firma heter Gång-Art...

På gång med Gång-Art

Ett exempel på hur en rytmikares seglats kan se ut är när Kerstin tillsammans med sambon och konstnären Bengt

Carling under några sommarveckor äger rum i en jättelik lada på Ihre Gård, Gotland. Så snart fären lämnat ladan (som fått smeknamnet SheepOut), flyttar Kerstins och Bengts målningar in tillsammans med installationer, dans och ett piano där en inbyggd bandspelare spelar musik av Arne Forsén.

Naturen är allestädes närvarande och uttrycken tar sig hela tiden flera former och material. Det är inte bara Kerstin som dansar utan också vinden när den tar tag i de färgstarka sidenflaggor vid namn Vinddansare, som Kerstin och Bengt skapat i duon daWindChi. "Eftersom jag bor på Gotland där det blåser mycket ville jag se vindens rörelser, så jag hängde ut några vackra sidentyger på klädstreet. Det var så det började."

Vinden spelar också på instrument som Bengt byggt, medan installationer av stenar hängandes i luften, upplöser tyngdlagen. Kluvna stenar på rostiga fat, störrar i en cirkel och längst inne i ladan några sidentyger som rör sig sakta i vinddraget.

Slumpens partitur

Kerstin omger sig med färg och hennes målningar är inget undantag. Rörelsen finns också där och det är inte konstigt om man beaktar att målningarna dansats fram, med penseln som en förlängning av kroppens rörelser.

Målningarna kommer till under sommarhalvåret när Kerstin kan bre ut sig utomhus. "Jag håller ju på och attackerar från olika håll och det stänker och tar stor plats". Utställningen på Ihre Gård går under namnet Slumpens partitur vilket också är vad Kerstin upplever då hon målar för "det är en dans som kastas ut ur kroppen och slumpen får bestämma".

Mot den bakgrunden är det bara naturligt att Kerstin dansar på utställningen. Idén föds på plats, näst sista dagen. "Jag hade gått i det här rummet länge och då slog det mig – tänk att få göra sin dans här och också musiken! Jag har inte haft tid till det i mina andra utställningar men jag känner att det hör till de här målningarna!"

Dans – målning – dans. Bengt skapar ljudligheterna och Kerstin dansar ute bland flaggorna och sedan igenom ladan, barfota med ett grovt cementgolv under fötterna. "Men det gör inte ont konstigt nog för man är så inne i det här man håller på med. /.../ Vi kallade föreställningen Jag funderar under tiden jag går och precis så känner jag det – när man dansar så är det ett visst mentalt sinne man kommer till, en reflektion och ett närvarande. Det uppstår ett flöde som får allt det här med blockeringar att lossna och man behöver inte tänka på hur man ska göra utan man bara gör."

Föreställningen avslutas med att gravitationens lagar återställs i en gigantisk vattenmelons våldsamma möte med golvet. Samt en gammal jazzdänga de sjunger på väg ut ur ladan.

Kerstin flyttade till Gotland år 2001. Men var och hur började resan?...

Med rytmiken som utgångspunkt

"Jag hade ju aldrig överlevt tror jag om jag inte varit i den här branschen och haft rytmiken som grund för den har ändå en sån öppenhet och samtidigt så kan man fördjupa den. Allt står inte skrivet på näsan utan man får undersöka och pröva själv."

Kerstin utbildade sig till rytmikpedagog vid Svenska Dalcroze-Seminariet i Stockholm, åren 1962-65, och arbetade därefter som rytmikpedagog i fem år på scen-

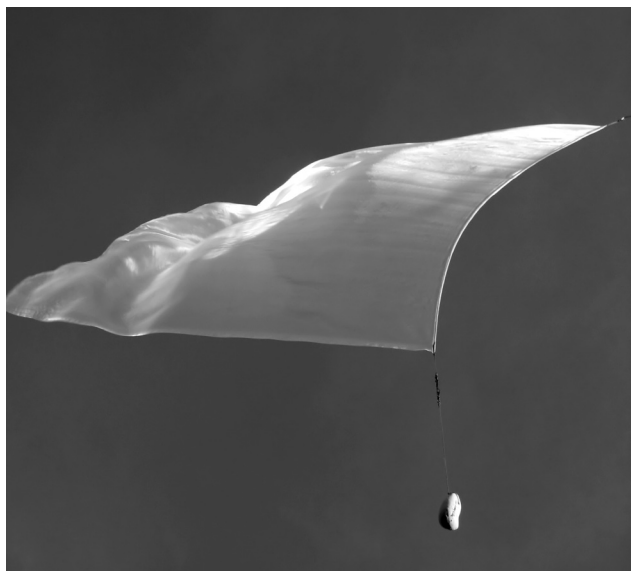
Notre Dame, Hönshusets Kulturfestival i arrangemang av bl. a Monica Åslund-Forsén och Arne Forsén, Färentuna, 2007. Foto : Martina Jordan

skolan i Göteborg. "När jag började på rytmiken hade jag inte en aning om vad jag gav mig in i. Jag tyckte bara det var underbart med en utbildning som förenade musik och rörelse utan att det blev gymnastik. Jag hade inte heller en tanke på att bli lärare, jag hade hemska upplevelser av praktiken."

I slutet av utbildningen kom Elsa Österling upp till Stockholm för att "se på lite ryggar". Elsa som själv studerat rytmik för Hedwig Nottebom, Edith von Goette och Anna Behle, undervisade i rörelse på scenskolan i Göteborg. Hon ville att "eleverna skulle få uppleva det här med rörelsen och musiken" och behövde därför ännu en rytmikpedagog på skolan.

Kerstin hade stark rygg och under åren på scenskolan studerade hon för Elsa och tillägnade sig det som idag kallas Elsa-teknik och som lärs ut av bl. a Monica Ås-

lund Forsén på KMH. ”Jag hade aldrig kunnat ta emot Elsarörelsen om jag inte haft rytmiken. Det är ju också arbetet med kroppen som gör rytmiken så specifik – struntar man i det arbetet kan man ju lika gärna gå en vanlig musikhörsutbildning.”

En av daWindChis Vinddansare,
Hönshusets Kulturfestival, 2007. Foto : Martina Jordan

Rytmiken och Elsatetniken blev grunden för allt rörelsearbete Kerstin företagit sig. Genom åren har hon delat sin tid mellan undervisning och eget arbete. Exempel på det senare är samarbeten med koreografer som Margareta Åsberg, Greta Lindholm och Bo Arenander. Tillsammans med koreografen Anne Külper var hon också en av grundarna av dansgruppen Tiger. ”Det har varit så fantastiskt att kunna kombinera undervisning och egna projekt, det ena befruktar det andra. Man måste pröva själv och så känner man att man brinner för något, att man kommer in i ett flöde och att det där vill jag också förmedla i min undervisning. Barn eller vuxna, stort eller smått, så är det en extra krydda när man går in för det man fascinerar av.”

1971-95 undervisade Kerstin som rörelsepedagog på Svenska Dalcroze-Seminarier som så småningom gick upp i KMH. 1989 startade hon dansgruppen Notre Dame som består av 10 rytmikpedagoger som studerat Elsatetnik, improvisation och komposition för Kerstin. Gruppen träffades varje vecka under 10 års tid och har uppträtt på otaliga platser, alltifrån Blå hallen och Berns till båtar, parker och andra uterum. Notre Dame är fortfarande högaktiv.

metrik – solfège – improvisation

Vi talar om rytmiktriangeln. Metriken: ”Andra instrument styrs av notbilden men om kroppen finns med i den notbilden så uppstår en konflikt för den är så mycket större och trögare. Jag vill hellre förstora det – kroppen har också en metrik – kanske i ett ben eller en höft. Därför har jag alltid känt att kroppen bestämt hur rytmen ska

vara, och att om hela jag ska vara med, så kräver det en helt annan beskrivning av rytmen.”

”Metriken ger en kunskap om olika tidsperspektiv och metriken är också själva rörelsetekniken – man spårar in ett slags plasticitet i kroppen, som man kan fördjupa mer och mer. Man kan fördjupa en rörelse utan att lyfta benet mot taket, utan att sprattla med hela kroppen.” Jag frågar om hon menar att man inte behöver vara dansare, ofta konstaterar vi att vi inte är det, menar jag. Men Kerstin svarar: ”Vi är dansare, en människa är en dansare! Jag vill faktiskt säga att man dansar – ingen kan lägga beslag på det ordet utan dans är dans, och jag kan dansa fast jag bara sitter och rör en hand. Förädla, ändra tiden, lyssna, det öppnar sinnen...”

Jag upplever mycket av solfège i Kerstins undervisning. Det handlar om klang och intervall, skalor och tonalitet, i kroppen, på pianot, i rummet. Dagen efter intervjun har Kerstin lektion med rytmikfemmorna. Vi solmiserar med kroppen, dansar fram melodier och prövar olika kyrkotonarter till. De som sitter väljer varsin kropp och ger den sin röst. Improvisationen, rytmikens tredje pelare, är förstås med hela tiden. Genom den kan jag ge min melodi dynamik, tempoväxlingar, uttryck. Jag är van vid kroppen som instrument men nu klingar den dubbelt upp!

Improvisation/komposition i kropp och instrument är också centralt. Det var t ex Kurt och Kerstin som utförde den s.k. 2-stämmigheten som rytmikstudenterna på KMH gör i 3:an. De söker upp en musiker på skolan, skriver en stämma för instrumentet och en rörelsestämma som de själva utför. ”Konstraster, infall, pauser, intervall och rum. Två självständiga stämmor, men som ändå är ihop – motsatsernas förening.”

”Det blir ofta så att om man är musikalisk så ska stämmorna följas åt. Det har jag varit rebell emot och jag saknar ofta kontrasterna också i den nutida dans jag ser. Kurt och jag utforskade just motsatser och kontraster när vi jobbade med tvåstämmigheten. Det arbetet lever också vidare i Notre Dame. Ibland när jag ser dem blir jag överväldigad och röd – en kör med sitt och en annan gör nåt helt annat men var och en vilar i helheten.”

Gångbroar av sorg

att gå igenom – att gå ut ur någonting –
att gå någonting till mötes

Mitt i ett steg, plötsligt och utan förvarning, förlorade Kerstin sin man och kollega Kurt Lindgren. ”Hade jag inte haft rörelsen att falla tillbaka på då så hade allt satt sig i huvudet tror jag. Kroppen blev så stum och lam. Jag kunde bara gå mycket långsamt. Allt stannade upp. /.../ Men kroppen har talat så mycket till mig, satt igång olika saker och stoppat upp olika saker. Jag förstod att jag ville göra sorgupplevelsen grundlig.”

I två års tid, 4 dagar i veckan gick Kerstin till skolan. ”Kroppen signalerade att jag skulle gå. Det tog två timmar och man kommer alltid i tid när man går! Tankarna försvinner, en låt kan dyka upp eller också ingenting, det

Skuggdans i berget, Bohuslän, Foto : Cecilia Hendefelt

händer så mycket. Så det här med gången blev så starkt för mig. Det bara kom, det var inget jag hade tänkt ut. Och det varar än.”

1995 var det dags att lämna skolan för något annat. Kerstin ville kompostera. Jord. Hon kände det i käkleden. Och när hon sedan sökte efter en pilgrimsvandring så var den ställd till – Santiago de la Compostella...

”Att kompostera innebär att söka och skapa en ny jordmån – en inre process som gör den gamla fruktbar på nytt. Den omvandlas till en bördig jord och ur den ska man växa, resa sig”. Självt har jag tänkt i termer av Feng Shui. Att rensa, kasta ut, göra plats. Men det Kerstin talar om går längre. Det går ändå inte att kasta ut delar av sig själv – det jag har levat bär jag med mig. Men att kompostera! Och förvandla det gamla till något nytt...

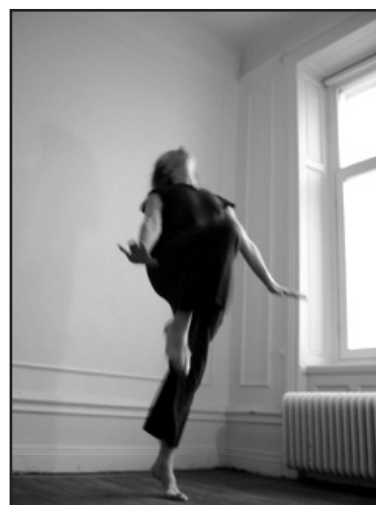
Jag tänker också på en annan sak Kerstin sagt – att växtebruken människan.

Kerstin sökte sig till Rosendals trädgårdar. ”Jag tillbringade ett helt år ute och jag minns att jag tänkte; det här är rytm och rytmik – årstiderna, väderlekarna, växandet, rörelsen, redskapen.” Kerstin arbetade på Rosendal fram till år 2001 då ”komposterandet var färdigt, jag var klar där”.

Jag frågar Kerstin om hon vet att kroppens alla celler byts ut på 7 år? Varenda cell är då ny.

..... sedan kom Gotland.

Martina Jordan

Dans i lägenhet. Foto : Kasper Lindgren

Följande åtta rytmikstudenter tar examen nu till jul.

Alfred Granberg, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Inom själva rytmiken går det inte att ta ut en grej. Det är rytmik i sin helhet. Men mera specifikt är det annars kursen i Rock och pop arrangering av Roine Jansson. Där hade jag många korta och sakliga uppgifter och jag tvingades att göra låtar i olika genrer på ganska kort tid. Jag upptäckte att det var roligt att kunna göra uppslag till låtar. Det arbetssättet var snabbt utvecklande för mig och jag fick självförtroende inom musiken, bl.a. för att skapa själv. Inom min utbildning blev den kursen ett väldigt stort plus som jag är mycket nöjd med.

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Sång är det jag håller mest på med. Annars är rytm viktig för mig och det är jag bra på! Sångmetodik och rytmikmetoden kommer jag särskilt att använda för att undervisa sång enskilt och i grupp, och för att lära andra att få rytmkänslan och förstå rytm.

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag har några kurser (bl.a. examensarbetet) att göra färdigt. Jag ska fortsätta vara med i Romeo och Julia-kören, som är ett deltidsarbete. Annars tänker jag söka jobb... de som jag verkligen vill ha!

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Jag vet inte riktigt ännu vilka möjligheterna som finns så jag ska prova mig fram. Men jag har en stark tilltro att jag kommer att hitta ett jobb som jag trivs med och som känns utvecklande, roligt och som man kan leva på! Jag vill gärna stå på scen och jobba projektanställt som sångare, artist, teatermusiker på en turné m.m. Jag vill även mycket gärna jobba som sångpedagog, ensemblelärare och som musikalisk coach för sång- och popgrupper. Rytmik kommer jag att använda i alla dessa moment, för mig själv liksom för att coacha andra.

Annika Gamfeldt, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Det är nog konserterna överhuvudtaget! Vi fick göra minst en konsert per termin och det var väldigt spännande. Vi hade stora möjligheter att prova på olika saker, att stå och visa upp någonting, att jobba bakom konserten, t.ex. med program. Annars var Folkhögskolepraktik väldigt roligt. Vi åkte till Gotland och hade praktik i tre dagar i en himla fin skola. Det var den första gången vi jobbade med vuxna. Det blev en helt annan sak att undervisa och introducera rytmik för någon i ens egen ålder. Vi fick sätta ord på ett annat sätt!

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Metrik är nog för mig det roligaste inom själva rytmiken. Det får gärna vara ganska avancerat och polyrytmik är kul. Rörelse och koreografi har också blivit roligare och roligare med tiden.

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag har fått ett vikariat på Karlssons skola i Östermalm. Jag ska jobba 80% med lågstadiet och kör. En dag per vecka ska jag vara ledig för att skriva färdigt examensarbetet under våren.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Jag skulle vilja jobba några år som lärare och ha tid vid sidan om för att hinna skriva musik för teater och även elektronisk musik. Jag förblir kanske inte lärare hela livet. Jag vill gärna jobba organisatoriskt, med fackförbund, men också forska om pedagogik och genus.

Francisca Bergman, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Det har varit många höjdpunktsminnen! Men Gambiasesan som jag gjorde inom kursen Gambia projekt var speciellt bra. Jag gick då i trean och var en månad i Gambia. Annars har rytmikkonferenserna i Stockholm och i Trossingen också varit spännande. Vi mötte så många olika slags rytmik!

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Jag tycker om många av delarna och är mångsidig när det gäller rytmik och musik! Just nu jobbar jag mycket med sång och kör. Men jag är väldigt intresserad av att jobba med klassisk Dalcrozerytmik med både vuxna och barn. Jag tycker också mycket om att arbeta koreografiskt såsom vi jobbar på under utbildningen. Solfege är också ett spännande område och någonting som jag skulle vilja jobba med. Jag tycker det är givande att jobba över gränserna, när det gäller t.ex. musikgenrer men också när det gäller att jobba med olika människor (dansare, skådespelare m.m.).

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag vill göra klart sångmetodikkursen som jag har kvar. Annars jobbar jag på en Montessoriförskola, där jag har rytmik med småbarn. Jag leder också en vuxenkör och jobbar som personlig assistent. Till nästa höst planerar jag att söka heltidsjobb som lärare!

Namn från vänster: Hanna Boss, Joanna Castellanos, Ulrika Karlsson, Annika Gamfeldt, Francisca Bergman, Alfred Granberg, Hedvig Nilsson. Helena Lovdal som intervjuas i artikeln finns ej med på bilden.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Drömmen är att jobba som lärare på ett musikgymnasium eller på en folkhögskola där rytmik finns som ett separat ämne. Jag vill undervisa i rytmik, körsång, musikteori... Jag vill också jobba med rörelse och musik på flera sätt, dels för mig själv som frilansmusiker, dels som lärare vid olika typer av skolor och institutioner. Det blir säkert mycket rytmik!

Hanna Boss, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Det är Gambiariesan i treån. Det är den mest fantastiska resan som jag någonsin gjort. Det var väldigt spännande kulturellt, att lära känna människor och att uppleva ny musik.

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Rörelseimprovisation och sång!

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag har några kurser kvar i vår på musikhögskolan och jag kommer också att jobba en del. Jag håller nu på att söka jobb. Eftersom jag inte kan jobba heltid blir det mindre tjänster såsom sång-, musik- och danslärarjobb vid kulturskolor och studieförbund. Barndans är det som är mest på gång nu, men jag vill också gärna jobba med äldre.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Min önskan är att jobba som lärare i sång, dans, rörelseimprovisation och danskomposition vid något estetiskt gymnasium eller på någon folkhögskola. Drömmen och ambitionen jag delar med Hedvig är att starta ett rytmikhus, dvs. ett kulturhus där ungdomar får ta del av olika konstformer.

Hedvig Nilsson, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Det var när vi åkte till Trossingen förra året. Då kände jag att jag började förstå vad vi sysslar med! Jag kom underfund med att jag tycker om rytmik, men samtidigt fick jag panik och kände mig stressad över att jag skulle sluta skolan om ett år. Jag ångrade att jag inte tog mera anteckningar och kände då att jag inte hade tillräckligt mycket material att gå ut med!

2. Vad inom rytmiken/musiken håller du helst på med?

Rörelse och koreografier är det som jag tycker mest om och helst lär ut. Metrik tycker jag också mycket om.

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Hitta ett jobb! Jag ska också skriva färdigt examensarbetet i vår, men huvudprojektet är att hitta ett jobb i Stockholm som musik- eller rytmiklärare.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Då har jag tillsammans med Hanna Boss startat ett stort rytmikhus! Rytmikhuset är tänkt som en kulturskola i vil-

ken det vimlar av elever som sysslar med dans, teater, konst och musik. Där blir rytmik den röda tråden som integreras inom varje ämne. I slutet av varje år ska alla elever och ämnen samlas som i ett stort avslutande projekt, en musikal exempelvis.

Helena Lovdal, Malmö

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Hela utbildningen har varit fantastisk och mycket utvecklande. Konserterna, all praktik... Det var mycket spännande att träffa människor i olika åldrar och att komma ut i verkligheten. Jag har fått aha-upplevelser genom hela utbildningen!

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Svår fråga för att det kan vara så mycket. Alltig beror på situationen och vad man gör det till. Men allmänt sett tycker jag mycket om engagemanget, dvs. att mycket hänger på mig för att skapa en gemensam upplevelse i gruppen, för att hitta inspiration, för att skapa intresse, inte minst hos publiken.

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag ska fortsätta undervisa rytmik för 6-7 åringar i Adam Music School, en privat kulturskola. Jag har också tre sång-elever. Annars har jag lite kvar med rytmikutbildningen. Jag har också lite planer på olika intressanta projekt och jobb.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Det ska bli väldigt spännande att komma ut! Jag ska försöka stå på scen bl.a. för att det är väldigt bra att behålla scenkontakten då man är musiklärare. Annars är jag väldigt intresserad av musikterapi. I mitt examensarbete skriver jag om likheter och olikheter i rytmik och musikterapi och jag ska kanske fördjupa mig i detta.

Joanna Castellanos, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Höjdpunkten var när jag åkte som utbytesstudent till Sydafrika i våras, om kan det räknas som en del av utbildningen (skratt!). Annars var det i början av utbildningen då allt kändes så nytt och så bra. Som ny i klassen blev man så kreativ och hade en massa idéer som man försökte få fram till konserterna. Den Europeiska Rytmikkonferensen i Stockholm är annars ett mera specifikt höjdpunktsminne. Vi gick då i ettan och blev mycket involverade i konferensen eftersom vi hjälpte till med att organisera den. Vi deltog även i olika workshops och träffade andra studenter och lärare från Sverige och andra länder. Det var mycket spännande att se hur olika vi var trots att vår utbildning går under samma namn. Konferensens avslutande konsert var fantastisk!

2. Vad inom rytmiken/musiken håller du helst på med?

Sång! Innan jag började gå utbildningen sjöng jag mest klassiskt och med hjälp av rytmik har jag hittat andra sätt att lära in och ut sånger på, interpretera dem och vara på

scenen. Med rytmik försöker man binda ihop allting. Man blir mer än bara musiker och man blir öppen för många andra synvinklar. Sång har alltid varit min grej och rytmik har förstärkt det!

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag har ett examensarbete kvar där jag vill skriva om musikens betydelse i skolor i Sydafrikanska kåkstäder. Än så länge söker jag extra jobb.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Jag ska nog börja med att undervisa, jag skulle då vilja jobba med rytmik, kanske i form av potpurri, med massa olika åldrar, då jag tror det är ett bra sätt att själv utvecklas! På längre sikt vill jag nog jobba med något annat, dock fortfarande inom musik och utbildning.

Ulrika Karlsson, Stockholm

1. Vilket är ditt höjdpunktsminne från utbildningen?

Mitt starkaste glädjeminnet är när jag fick antagningsbeskedet!

2. Vad inom rytmiken/ musiken håller du helst på med?

Jag tycker det är intressant att komma in på rytmikens kärna, dvs. hur jag med rytmik kan skapa musik och ge dem jag jobbar med förutsättningar för att de får lätt för musik, t.ex. när de börjar spela instrument. Jag vill verkligen tränga in i rytmiken!

3. Vilka planer har du för vårterminen?

Jag ska skriva klart min uppsats. På Danshögskolan ska jag också gå en tillvalskurs i dansmetodik för barn från 6 till 8 år. Annars vikarierar jag nu i musikskolan i Nacka och har rytmik för ettor och tvåor. Jag hoppas att jag jobbar där även i vår.

4. Hur ser dina framtidsförhoppningar ut?

Jag vet att rytmik är verkligen rätt för mig därför skulle jag kunna tänka mig jobba som rytmiklärare hela mitt arbetsliv. Jag hoppas blanda och jobba med vuxna lika mycket som med lågstadiesbarn. Jag skulle även tycka att det vore kul att bygga upp en verksamhet kring pianorytmik, där det finns olika moment och infallsvinklar såsom allmän musikalitet, pianospel, notläsning, rörelse m.m.

God Jul och Gott Nytt År

Säg är det konstigt att man längtar bort nå'n gång?

Häromdagen när jag slätrade uppför trappan vid biblioteket på KMH slog det mig. Den här trappan, det grönmålade trappräcket, trädörrarna ut mot korridoren – hur välbekant är inte alltihop efter dessa fyra och ett halvt år. Jag går vidare, till café Ljugården. En välbekant röst ropar ut att en soppa är klar. En ringning i högtalarna markerar att lunchkonserten börjar strax. En signal som snarast förlorat sin funktion för mig vid det här laget, jag reagerar inte längre på ljudet.

Allt är som vanligt.

Jag, jag pendlar mellan en känsla av hemtrevlig trygghet, och en annan som kanske snarare skulle kunna jämföras med en flugas frustration över att ha fastnat i ett klabbigt spindelnät. Mellan att å ena sidan tänka: ska jag verkligen inom loppet av ett par månader bara säga tack och adjö till allt det här, och å andra sidan vilja utbrista: ta mig härifrån!

Jag längtar bort, det är bara att erkänna.

Egentligen har jag nog längtat bort ganska länge. Ibland känns det som att det är stopp i mitt huvud. Sådär som när man kommer in i datasalen och det är fullt på alla platser och luften är så svettigt kompakt att man känner att varje liten molekyl verkligen är upptagen. Min hjärna är den datasalen. Lika tvärt som dess besökare får ny information stundtals vända i dörren. Den får inte plats! Inte en rytm till, inte en enda pianoläxa till, inte en endaste metodisk idé!

Vilket är ett ganska bra betyg på en utbildning.

Det har verkligen hänt saker på dessa fyra år. Även om jag ibland inte har sett det förrän efteråt. Min fullproppade hjärna är ett bra bevis på det.

Nu vill jag släppa ut allt det där som jag sitter här och kan. Lätta på trycket lite. Använda mig av alla de erfarenheter och kunskaper jag proppat in.

Kanske kommer jag om något år att längta tillbaka till det

här. De flesta verkar se sin studietid i ett lite romantiskt skimmer efter några år i arbetslivet. De där förmiddagarna då man stundtals plötsligt finner sig vara helt ledig och kan driva omkring i morgonrocken till klockan tolv. De där fantastiska lektionerna då man helt oväntat bara fattar grejen med fem mot fyra, kan sitt pianostycke som en dans eller får höra en fantastisk föreläsning. Nya kurser varje termin, ständigt under utveckling, inga inrutade nio-till-fem-dagar. Det är något speciellt med att vara student, att vara på den sidan av skolvärlden.

Något helt annat att själv stå där vid tavlan och rita notvärden inför tjugo elever med en penna som visade sig inte alls vara en whiteboardpenna – vilket man naturligtvis upptäcker när man försöker sudda bort en fyrtakt som råkade bli en åttondel för lång. Och när man står där och gnuggar febrilt hinner förstås två barn krocka med huvudena rakt in i varandra och får sitta med varsin ispåse resten av lektionen, rödgråta, medan de Rutinerade Lärarna går förbi utanför och oroligt undrar hur det går för den där nya, unga, inte-kan-hon-väl-vara-mer-än-tjugotvå?

Jag är glad att jag jobbat lite grann under utbildningen och redan gjort just dessa misstag. Jag har även nästan råkat peta en pojke i ögat så att han fick ett sår, samt missat bussen och tvingats ringa till skolan jag jobbade på för att be om hämtning för att hinna i tid.

Men det är väl bara att inse - de kommer att bli fler. Mistagen.

Det är en stor värld därute. En stor skolvärld.

Och jag tror att jag då och då kommer att drömma mig tillbaka till Ljugårdens kaffestunder och även de mindre lyckade pianolektionerna och känna ett sting av längtan.

Men just nu vill jag bara ut. Det är dags!

Annika Gamfelt

Foto: Kjell Jehrander

“Då och då kommer jag att drömma mig tillbaka till Ljugårdens kaffestunder”